

Naravnost nemogoč delo. Kontrola je dnevi samo, da se znajde tak vseh mogočih linijah, te

Pri nas smo v tem tja še preveč, tako da p odnose do pacientov in

žbo ali zanemarjati svoje k prekršek sila hude. Ne aba ocena gre za njo po la težko popraviti.

človeški, morda sem in na napake in nepravilne

Vloga in delovanje Mednarodnega dečjega centra

Majda Musek

Mednarodni dečji center (Centre International de l'Enfance = CIE) je leta 1950 ustanovila Organizacija združenih narodov ob sodelovanju francoske države. Nameščen je v Boulonjskem gozdu in obsega več poslopij. Uprava je v zgradbi gradiča de Longchamp, v gozdiču okoli njega pa stoje moderni, a preprosti paviljoni, ki so namenjeni študiju, raziskovalnemu in pedagoškemu delu Centra. CIE ima po svojem statutu naslednje poslanstvo: razvijati v različnih deželah sveta študij problemov, ki se porajajo v skrbi za otroka; razširjati poznavanje higiene in nege otroka; usposabljati s sodobnimi metodami strokovno osebje. CIE pomaga specializiranim organizacijam in službam Združenih narodov kakor tudi raznim narodnim in mednarodnim ustanovam za varstvo matere in otroka.

Dasi je prej bilo mnogo ustanov, tako javnih in privatnih, ki so se pečale z vprašanji otroka, je bilo njihovo delovanje vendarle razdrobljeno, saj so se nekatere posvečale problemom otroških bolezni, druge vprašanjem psihologije in pedagogike, tretje zopet vplivu socialnih razmer na otrokov razvoj, njegovo rast in vraščanje v svet odraslih.

Nato je bil po II. svetovni vojni ustanovljen CIE na temelju proučevanja otroških problemov kot nekakšna sinteza dognanj v študiju otroških problemov. Seveda je ustanovitev tega centra nedvomno tudi plod široko zasnovane dejavnosti Združenih narodov in njihovih specializiranih ustanov širom po vsem svetu. Ena izmed najbolj samoniklih ostvaritev CIE je proučevanje otroka z vseh vidikov, ki jih narekuje njegova osebnost: z bioloških, psiholoških in socioloških. Takšno zaokroženo proučevanje otroka pa je možno edinole v okviru ekipnega dela, pri katerem sodelujejo kadri različnih strok, kot medicine, sociologije, psihologije in pedagogike.

Dejavnost CIE usmerjajo sodobne zahteve v varstvu matere in otroka:

1. Varovati zdravje matere v času nosečnosti, poroda, dojenja in jo naučiti osnovne nege, ki jo potrebuje otrok.

2. Zagotoviti otroku harmonično rast in razvoj v trojnem smislu: v fizičnem, duševnem in socialnem. V ta namen je seveda potrebno:

— družinsko okolje, v katerem se bo otrok počutil varnega tako glede na čustveno življenje kakor tudi v materialnem pogledu,

– redni zdravstveni in socialni nadzor v raznih obdobjih njegovega razvoja od spočetja do zrelosti,

– kvantitativno in kvalitativno smotrno uravnotežena prehrana.

3. Olajšati otroku adaptacijo na družbeno življenje in pomagati neprilagojenim z vsemi sredstvi sodobne znanosti, pa naj bo vzrok njihove neprilagodljivosti kakršenkoli (fizičen, psihičen ali socialen).

Ker v mnogih deželah še nimajo možnosti, da bi razvili službo za varstvo matere in otroka v celotnem obsegu, zlasti ker jim primanjkuje usposobljenega kadra, delovnih metod in utrjene dokumentacije, je ena izmed osnovnih dolžnosti CIE, da jim na vseh področjih nudi široko in čim uspešnejše sodelovanje.

Zaradi tega CIE vsako leto organizira pouk za izpopolnjevanje kadrov v varstvu matere in otroka z raznih zadevnih vidikov:

1. Usposabljanje, ki ga posreduje CIE, je namenjeno zdravnikom, socialnim (patronažnim) sestram, socialnim delavcem, psihologom in vzgojiteljem, predvsem tistim, ki se v svojih deželah ukvarjajo s temi problemi. Usposabljanje ima tri namene:

– seznaniti udeležence z najpomembnejšimi delovnimi metodami, pretehtati nove zadevne pridobitve in proučiti možnosti za njih uporabo v deželah slehernega izmed udeležencev,

– vzporejati izkušnje posameznih dežel glede na ostvaritev vzajemnega študija s poudarkom na medsebojni odvisnosti različnih področij in potrebi ekipnega dela,

– dati udeležencem poleg dopolnilnega znanja tudi pobudo za praktične delovne metode, ki naj bodo natančne, a vendar dinamične. V času naglega razvoja in vrtoglavo hitrega napredka tehnike smo pri vsakdanjem delu tako rekoč stalno v nevarnosti, da zaostajamo za novimi odkritji, tako da si morata zdravstveni in socialni kader nenehno prizadevati za prilagajanje in izpopolnjevanje.

Ta način študija v CIE pa je resnično uspešen edinole tedaj, če si udeleženci pridobijo željo in voljo, da delajo več in bolje, da delajo z jasno predstavo in se z vso razumnostjo borijo proti rutini, ki je v vseh deželah sveta glavna ovira napredku.

V izpopolnjevalnih tečajih oziroma seminarjih CIE lahko sodelujejo tri vrste udeležencev:

– štipendisti CIE, ki jih izberejo njihove države,

– štipendisti mednarodnih organizacij, organizacij posameznih držav in raznih narodnih zasebnih združenj,

– slušatelji, ki se prijavijo sami, vendar pa morajo izpolnjevati iste pogoje kakor drugi udeleženci.

2. Vsak tečaj, ki traja 6 tednov do 3 mesece – pač glede na vsebino, poveže med seboj do 30 udeležencev iz raznih delov sveta.

Osnovno znanje udeležencev, njihove poklicne izkušnje, njihove sposobnosti in pa osebnosti so zelo različne, prav tako kot zanimanje za razna vprašanja, ki jih obravnava tečaj. Borba proti trahomu bo n. pr. za skandinavskega zdravnika manj zanimiva kakor za zdravnika iz Afrike. Nasprotno bo pomanjkanje materinske nege in zadevne posledice za otroka vzbudilo več pažnje pri Evro-

pejcu kakor pri udeležencu iz Azije. Vendar je izkušnja pokazala, da taka srečanja med zdravstvenimi in socialnimi delavci, ki prihajajo iz različnih dežel, niso le edinstveni vir novih spoznav, temveč tudi posameznikom prilika za obogatitev obzorja, kajti ni je dežele, pa naj bo še tako majhna, ki ne bi mogla nečesa nuditi. Ta možnost plodnih izmenjav intelektualne in duhovne raznolikosti posameznih dežel je prav gotovo eden izmed najbolj dragocenih vidikov izpopolnjevanja v CIE in je poleg tega zelo velikega mednarodnega pomena.

3. Za izpopolnjevalno tehniko, ki jo uporabljajo v CIE, je značilno dvojno ravnotežje:

— ravnotežje med medicinskimi, psihološkimi, socialnimi in ekonomskimi vidiki problemov otroškega varstva, ki so vsi med seboj povezani, in poudarek na možnostih za praktično uresničevanje zdravstvenega in socialnega varstva otrok;

— ravnotežje med različnimi tehnikami pouka (konference, skupinska diskusija, obiski ustanov, prikazovanje filmov in delo v knjižnici). Zlasti so poudarjeni stvarni načini študija, ki pri njih udeleženci aktivno sodelujejo in prispevajo tudi s svojimi osebnimi izkušnjami.

Od leta 1950 do 1957 je CIE organiziral 50 tečajev za izpopolnjevanje in v njih zajel 1343 udeležencev iz 93 dežel. V letu 1958 je bilo organiziranih 9 tečajev, eni so bili v Parizu, eni pa v Dakarju.

CIE organizira medicinska in socialna raziskovanja, ki so posvečena aktualnim problemom mednarodnega pomena. V letu 1959 bodo ta raziskovanja posvečena naslednjim nalogam: raziskovanje vprašanj glede preprečevanja tuberkuloze pri otroku; raziskovanje preventivnih ukrepov za preprečevanje akutnega sklepnega revmatizma pri otroku; raziskovanje otrokovega razvoja in rasti v Evropi (Bruselj, London, Pariz, Stockholm, Zürich), v Afriki (Dakar, Kampala) in v ZDA (Louisville); ustanovitev zgledega centra za razvedrilo otrok v stanovanjski skupnosti; izvedba programa za zdravstveno in socialno vzgojo v šolskem in družbenem okolju; sodelovanje pri organizaciji in delovanju centra za varstvo matere in otroka v poljedelskem področju Afrike; sodelovanje pri raznih dejavnostih iz varstva matere in otroka v javnem zdravstvenem centru v Soissonsu; študij pravilne nege bolnega otroka na domu; študij utrujenosti in preobremenjenosti šolskega otroka.

Poleg tega pripravlja CIE razne seminarje, delo v skupinah in študijske dni, ki bodo posvečeni raznim vprašanjem iz varstva matere in otroka.

CIE je v svojem upravnem posloplju uredil tudi mednarodno središče za dokumentacijo, ki je na razpolago vsem, ki jih ti problemi zanimajo. To središče je postalo nujno potrebno, ker je v svetu vedno več literature, ki se ukvarja s problemi iz varstva matere in otroka. Zbiranje te literature v središču dokumentacije močno olajšuje izmenjavo dognanj in lahko ob tod zbranim gradivu sledimo, kako se varstvo matere in otroka razvija v raznih deželah širom po svetu.

CIE izdaja dve reviji, in sicer »Courrier« in »Etudes neo-natales«. »Courrier« je publikacija, ki izide desetkrat na leto in prinaša bibliografsko razčlenjen prikaz vseh dejavnosti iz varstva matere in otroka ter izvirne sestavke, ki obravnavajo medicinske, socialne in psihološke probleme v zvezi z otrokom. »Etudes neo-natales« izhajajo trimesečno in so posvečene vprašanjem iz fizio-

patologije novorojenčka. Obe reviji izhajata v angleškem in francoskem jeziku. Poleg njih pa CIE občasno objavlja samostojne razprave o posameznih vprašanjih. Od leta 1950 je CIE izdal 17 takšnih del.

Letos bo CIE slavil svojo desetletnico. Če pogledamo na njegovo dosedanje delo, moramo reči, da je opravil pomembno delo in dobro opravičil svoj obstoj. Tudi v prihodnje bo svoje delo posvečal področjem, kjer sta umrljivost in obolevnost otrok še visoki, in zaeno sledil perečim vprašanjem iz sodobnega varstva matere in otroka, to pa ne samo v odkrivanju novih metod, temveč tudi dolžnosti, da posreduje dosedanja odkritja vsem deželam sveta.

CIE bo poglobil svoje delo na področju socialnih vprašanj in o njih poročal socialnemu oddelku Organizacije združenih narodov. Na socialnem področju mora računati z različnimi nazori glede na politično in ekonomsko strukturo posameznih držav, vendar so za našo dobo značilni in vsesplošni trije socialni pojavi, namreč naglo naraščanje prebivalstva širom po svetu, industrializacija in urbanizacija.

V mnogih deželah se je poglobil prelom med tradicionalnim kmečkim življenjem in življenjem v mestih, prelom, ki ga je težko premostiti, in to tem bolj, ker je marsikje razvoj mest prehitel razvoj industrializacije. Ta razvoj mest spremlja pogostno preseljevanje revščine podeželja v mesta in nosi s seboj številne nove probleme, ki komplicirajo in poslabšujejo položaj. Nujna menjava navad in prejšnjega načina življenja, težave v prilagoditvi posameznikov na mestno življenje, spremembe, ki segajo v tradicionalno strukturo družine — vsemu temu pa se pridružujejo stalni problemi, kot alkoholizem, tuberkuloza, prostitucija, mladinski kriminal in podobno. Vse te zmede, vsi ti pretresi močnejše delujejo na otroka tako v njegovem telesnem kakor tudi duševnem zdravju.

Družinskega in socialnega okvira, ki ga je bil otrok navajen in ki je usmerjal skoro vsa njegova dejanja, v dosedanjem pomenu dejansko ni več. Tako stoji CIE pred novim vprašanjem, pred proučevanjem socialnih razmer, ki vplivajo na raznolikost otrokovega fizičnega, psihičnega in socialnega življenja in terjajo novih naporov za preprečevanje negativnih pojavov, seveda ob uporabi socialnih ukrepov, ustrežajočih potrebam otroka in njegove družine.

Vsi naperi, ki so jih vložile mednarodne organizacije za blaginjo otroka, so znatni, toda potreba je še vedno nič koliko. Ves uspeh te dejavnosti v prihodnjem je odvisen od:

- boljše strokovne priprave kadrov, ki delajo v varstvu otroka;
- sodelovanja med državami, posameznimi organizacijami za varstvo otroka in mednarodnimi ustanovami;
- dobrih delovnih metod, ki se opirajo na različna področja znanosti;
- vsebine, ki bo vodila delo, kjer je mednarodna solidarnost prav tako važna, kot je važna tehnika varstva samega.

V našem času pomeni CIE simbol mednarodnega sodelovanja. Skratka, to je ustanova, v kateri se srečujejo strokovni delavci vseh dežel sveta in v atmosferi resnega dela in prijateljstva spoznavajo probleme otroškega varstva širom po svetu, pridobivajo novo znanje in se z njim vračajo v svoje dežele, kjer v vsakdanjem delu oživljajo načela sodobnega otroškega varstva. Tako izpolnjuje CIE svoje poslanstvo posredno tudi za boljšo bodočnost naših otrok.